

teret i Forhold til deres Vælgertal, men det kan godt ske, at nogle faar mere, end der kunde tilkomme dem. Hertil kommer den Mangel, at selv om et Parti har et betydeligt Antal Stemmer i en Egn, kan det have Udsigt til ikke at faa noget som helst for disse Stemmer. Dersom det i øvrigt paa det vedkommende Omraade af Landet faar saa mange Kandidater valgt, som det har Krav paa, er det ganske ligegyldigt, hvor mange Stemmer det har tilovers, de vil slet ikke komme til Anvendelse. Det er ikke morsomt at arbejde ved Valgene under den Forudsætning, at man ved, at hvad enten man anstrænger sig lidt eller meget, er der Sandsynlighed for, at Arbejdet intet Resultat vil bringe.

Nu er man imidlertid gaaet ind paa denne Valgmaade, jeg vil nærmest sige som et Forsøg, og jeg vil haabe, at hvis dette Forsøg skulde vise sig at være mislykket, maa man inden alt for længe komme til en Valgmaade, der er bedre og tilnærmelsesvis sikrer Vælgerne den Repræsentation, der kan tilkomme dem paa den Egn, hvor de bor.

I Betænkningen er der i al Korthed gjort Rede for Forskellen mellem det nu foreliggende Lovforslag, det Lovforslag, der blev forelagt af Regeringen, og det Lovforslag af samme Art, der i Fjor blev vedtaget af Folketinget. Det vil formentlig dog være rigtigt, at jeg nu dvæler nogle Øjeblikke ved Forskellen mellem det her foreliggende Lovforslag og den nugældende Valgmaade, thi det er jo fra denne, vi nu gaar over til den, som nu kommer. Idet jeg beder ærede Medlemmer se paa Valglovsforslaget, skal jeg gøre opmærksom paa de væsentligste Forandringer.

Man vil da straks finde, at der i § 1 er gjort en Henvisning til § 112, den Paragraf, der i Henhold til Grundloven bestemmer, at 25-Aars-Valgretten først fremkommer lidt efter lidt, og det maa der altsaa tages Hensyn til, naar man her slaar fast, at Valgret har enhver Mand og Kvinde, der er fyldt 25 Aar. Kvinder nævnes her for første Gang i Henhold til Bestemmelsen i Grundloven.

I § 2 er der, som man vil se, tilføjet en ny Linie: „Ingen kan udøve Valgret uden at være optaget paa Valglisten“. Det er ogsaa den gældende Regel, men det er jo ikke sjældent, at Vælgere har beklaget sig over, at de ikke kunde stemme paa Valgdagen, fordi de ikke fandtes paa Valglisten, og det var de meget misfornøjede med. Det betyder dem nu herved udtrykkeligt, at de maa sørge for at komme paa Valglisten,

hvis de vil sikre sig deres Valgret, og det kan jo ingen Skade være til at indprente det stærkt i Loven, saa enhver kan vide, hvad han har at rette sig efter. I § 4 bestemmes det, at den, der har fast Bopæl paa flere Steder, skal optages paa Valglisten i hver af disse. Det er vel ogsaa det, der nu almindeligt sker, men det er dog rigtigst, at det bliver slaaet fast. Naturligvis har den paagældende ikke Ret til at stemme paa mere end eet Sted. Det er jo ikke udelukket, at der kan ske Misbrug, men det er altsaa en Lovovertrædelse, som vil være strafbar, og jeg antager, at det er tilstrækkeligt til at afholde fra Forsøg i den Retning. I § 5 er der foretaget den Tilføjelse, at vel skal Vælgernes Navne opføres i alfabetisk Orden, men man kan opføre en Hustru umiddelbart efter Manden. Det paalægges ikke, men det vil vistnok i Almindelighed anses for hensigtsmæssigt at gøre det. Efter § 8 skal Valglisten ligesom nu fremlægges 1.—8. Marts, begge Dage iberegnet, men de skal fremtidig ligge fremme i 8 Timer mod 6 nu. I den nuværende Valglov staar der, at det Møde, der holdes for at paakende Anker fra dem, der mener, at de med Urette ikke er medtagne som Vælgere, skal være offentligt. Fra flere Sider i Udvalget er det gjort gældende, at denne Offentlighed undertiden kunde være generende for Vælgere, der under Forhandlingen maatte finde sig i, at det blev oplyst, at de enten havde været straffede eller havde faaet Fattigunderstøttelse. Man finder ikke, at disse Drøftelser behøver at foregaa i et offentligt Møde. Ordet „offentlig“ er da udgaaet i § 10, og der siges kun: „et Møde“. I § 14 bestemmes det, at de fremkomne Anker paakendes af den samlede Kommunalbestyrelse gennem et Udvalg paa 7 Medlemmer, af hvilke 2 udnævnes af Magistraten og 5 af Borgerrepræsentationen. For Frederiksbergs Vedkommende er det et af Kommunalbestyrelsen nedsat Udvalg paa 5 Medlemmer. Ifølge § 18 danner disse Udvalg tilsammen Valgbestyrelsen for København og Frederiksberg.

Naar man kommer til Afsnittet „Valgkredse og Valgbestyrelse“, har man først i § 17 Bestemmelsen om, at der skal vælges 140 Medlemmer til Folketinget, hvoraf 24 vælges i København-Frederiksberg i 18 Afstemningskredse. Der er i Betænkningen indløbet en Ukorrektthed, idet det hedder, at Antallet af Kredse i København-Frederiksberg forøges med 8. Det er Antallet af Mandater, der forøges med 8. Udenfor København er der 93 Kredse, hvor der vælges